

ikke bestemt udtale mig om mit Standpunkt ligeoverfor det foreliggende Forslag, førend jeg har hørt en bestemt Udtalelse fra den ærede Minister om, hvorledes han stiller sig til Sagen. Jeg tror, at det er en almindelig Anskuelse hos Fler-tallet af Thinget, at det Høiligste vilde være, at dette Lovforslag førtes igennem i denne Samling. Hvad vi i den Henseende have Udsigt til, og hvad den høitærede Minister udtaler som sin Tanke og Hensigt, antager jeg, er bestemmende for mange Andre end for mig. Som Følge deraf vil jeg sige: Kan Ministeren tage mod Udvalgets Forslag, uden derfor med mindre værn Interesse at arbejde for Sagens Gjennemførelse, vil jeg helst have det, ellers vil jeg stemme for den ærede Ministers Forslag, og hvis det ikke gaar igennem, saa stemmer jeg for Forslaget af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds og mig om at udstemme § 3, saaledes at der kun bliver tilbage den Del af Forslaget, om hvilken alle Partier ere enige, og hvis Vedtagelse under alle Omstændigheder ikke bør udsættes.

Truantsministeren (Strup): Uendringssforslaget Nr. 1 af Udvalget anser jeg for en Forbedring. Uendringssforslaget Nr. 2 af Samme betragter jeg ligesom den ærede Didsfører kun som en Tydeliggjørelse af, hvad der ogsaa efter min Mening er den fornuftige Forstaaelse af Bestemmelsen, saaledes som den blev indbragt ved 2den Behandling. Uendringssforslaget Nr. 4 af 15 ærede Medlemmer vil efter mit Skjønnende gjøre Bestemmelsen i dens Helhed ubrugelig. Jeg skjønner ikke rettere end, at de andre Lande, med hvilke man maatte forhandle for at naae Gjen-sidighed, akkurat med samme Jøie som nu de ærede Forslagsstillere vilde kunne gjøre gjældende, at Overenskomsten kunde i og for sig være ret fornuftig, men at den nødvendigt maatte finde Anvendelse paa alle deres Havne. Jeg tror ikke, jeg behøver at angive Mere, for at Thinget kan forstaa min Stilling lige overfor dette Forslag. Det forekommer mig at være haabløst at ville forhandle med en fremmed Magt om, at den samlede Skibsart fra Danmark paa en enkelt af dens Kyststrækninger skulde stilles exceptionelt med Opgivelse for kun en enkelt af dens Kyststrækninger af den hele Skibsafgift. Noget ganske Andet var det, naar man, saaledes som jeg angav under 2den Behandling, med Lovhjemmel selvsølgelig, kunde komme til at forhandle med Nabostater om en fuldstændig Ophævelse af Skibsafgiften for Farten mellem Landene; men hvor der kun er Tale om at stille Fordringen saaledes, at Friheden skal indrømmes for det ene Lands Vedkommende for den hele Skibsafgift, men for det andet Lands Vedkommende kun for en begrændset Kyststrækning, forekommer det mig, at man ikke deler Sol og Vind lige under Forhandlingerne. Saameget er jo ganske klart, at, dersom det var Forstaaelsen af

det Forslag, der vedtoges ved anden Behandling, vilde det blandt Andet være aldeles umuligt at fyldestgøre, hvad der fra flere Sider ellers har været angivet som ønskeligt og blandt Andet har fundet sit Udtryk i de subsidiære Forslag ved 2den Behandling, der ganske vist ikke kom til Afstemning, nemlig Forslagene under B. Nr. 1 og Nr. 2, a. b. c., der jo alle gik ud paa at stemple som indenrigst Skibsart Farten mellem en begrændset dansk Kyststrækning og en begrændset fremmed Kyststrækning. Jeg formener, at den Tanke, der er nedlagt i Uendringssforslaget Nr. 4, slet ikke lader sig bringe i Samklang med det, der ellers har været Forudsætningen for Forhandlingerne om at uvidde Begrebet indenrigst Skibsart saaledes, at delvis og undtagelsesvis udenrigst Skibsart blev stillet under samme Bilklaar. — Jeg har, som de Herrer ville se, stillet et Uendringssforslag, der gaar ud paa at retablere Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse, kun med den Forandring, som Vedtagelsen af det ved 2den Behandling stillede subsidiære Forslag under B. Nr. 1 vilde have medført, et Forslag, som jeg dengang udtalte, at jeg ikke havde Noget imod. Grunden, hvorfor jeg har optaget det, er, at det ikke har været mig muligt at bringe mit Uendringssforslag saa tidlig frem, at der var nogen Himmeligheid for, at de, der havde stillet det subsidiære Forslag til 2den Behandling, vilde kunne naae at faae dette stillet igen som Underendringssforslag, og da jeg ikke i og for sig havde Noget imod denne Udvidelse, har jeg troet, at det vilde være fair mod dette subsidiære Uendringssforslag, at jeg selv optog det i mit Forslag. Jeg vil meget anbefale Thinget at vedtage mit Uendringssforslag. Det forekommer mig, saaledes som jeg allerede har angivet ved Sagens anden Behandling, at være lidet sandsynligt, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved anden Behandling, vil kunne blive ført igennem i denne Samling; det forekommer mig at være givet, at man ikke har Grund til at antage, at det andet Thing vil saa at sige uden Overveielse vedtage et Forslag, der har ligget 4 Maaneder til dette Things Overveielse, i en fra dets oprindelige Indhold afvigende ny Skikkelse, der maa være det andet Thing endnu i dette Die-blik temmelig ubekendt. Man har ikke Grund til at tro, at det andet Thing saa at sige uden Prøvelse eller ialtfald uden ystere Prøvelse skulde ville vedtage et saadant aldeles nyt Forslag. Det forekommer mig at være høist usandsynligt. Jeg kan selvsølgelig ikke garantere for det andet Things Stilling lige overfor det af mig oprindelig fremsatte Forslag, selvsølgelig ikke; men med Hensyn til dette maa man dog antage, at det andet Thing i Løbet af de 4 Maaneder, hvori Lovforslaget har været fremsat, ikke alene har havt Leilighed til at gjøre sig, men ogsaa virkelig har gjort sig fuldt bekendt dermed, saaledes at dets Mening derom er færdig; men det forekommer mig rigtig-